

агитиралъ противъ него, приписва го на Вълковича (!), който живѣе съ Константиновича въ една кѣща и т. н. — Князътъ мисли, че военните комисари, като напр. въ София и Варна сѫ вече съвършено излишни. Споредъ Стоилова мисли да ги унищожи на 30 августъ; Хитрово мисли, че ще бѫде най-добре това да предложи самиятъ Ремлингенъ. — Вечеръта Маджаровъ отъ Пловдивъ вечеря у насъ. По-късно и Стоиловъ бѣше съ насъ.

13/25 четвъртъкъ. Сутринъта Грънчаровъ (отъ Дупница) дойде у мене.—Misslungener Ministerrath [нестаналъ министерски съветъ]. — На $9\frac{1}{2}$ ч. съ Йовановича и плановетъ у княза. Подиръ пладне почнаха да копаятъ основите. На пладне отидохъ у Дринова. Чете ми *mémoire*. — Подиръ пладне той и Стоиловъ бѣха у Хитрово, окончателното решение. На $11\frac{3}{4}$ ч. презъ нощта въ стаята ми бѣше още + 23° R.! Вечеръта бѣхъ пакъ на постройката. Телеграми за чешките учители. Програмитъ чакатъ.—Вчера Карлъ Шкорпилъ бѣше тукъ, отивайки за Пловдивъ, живъ момъкъ. — Въ Враца днесъ изгорѣли 150 кѣщи.

16/28 августъ, недѣля. Въ петъкъ подиръ пладне бѣше у мене Сарафовъ досежно ауденцията: иска да се представи на княза и да получи обещание, че не ще бѫде преследванъ за своите убеждения, ако постъпки като началникъ на статистичното отдѣление, за чиято промъна съмъ написалъ докладъ. Ала Стоиловъ не иска и да чуе за това. На пладне Дриновъ предаде на княза *mémoire*; още вчера ми казваше, че би желалъ да доведе отъ Румелия две лица: Гешовъ и за председателъ на сената Кръстьовичъ.

Сѫбота и недѣля два празника. Страшна горещина, всичко е вѣнка, почивка отъ посещения. Спасъ замина презъ цѣлото това време за Юкарж-Баня [Горна-Баня]. И Стоилова не съмъ виждалъ. Въ сѫбота е празникътъ на Спасовата майка. Дриновъ билъ въ Драгалевци и на другия денъ вечеръта въ двореца; не се видѣхме. Азъ и двата дни почти самъ самичъкъ ходѣхъ въ студеникъ бани на Нишка улица. Въ сѫбота работихъ и писахъ въ кѣщи: докладъ за 50,000 фр. за Македония, 1,500 за Ахъръ-Челеби, всевъзможни текущи работи и т. н. Проучихъ главните рапорти на директорите. Бурмовъ дохожда у мене.

Блѣнувания да изкоча отъ тукъ — зимата въ Арко или Рива, или въ Венеция . . . Ала само блѣнове. Страхъ ме е и справедливо: ме е страхъ отъ идната зима; нуждно е ново жилище, ала кѫде да го намѣря. Вчера четохъ „Dvorské panstvo“ на Фердинандъ Шулце въ Освѣта и пакъ тамъ живота на Биконсфилда, на другия денъ пъкъ „Rozptýlené kaptoly“ на Шмиловски—следъ две години пакъ чешка забавна проза; une lecture pleine de souvenirs [четиво пълно съ спомени].